

Secretariaat (a.i.)	SOK-Mededelingen	SOK-INFO	Algemeen adres
Joep Orbons Holdaal 6 NL 6228 GH Maastricht Tel: 043-3618793	Ton Breuls Bovenstraat 28 B 3770 Kanne/Riemst Tel: 00-3212454059	Joep Orbons Holdaal 6 NL 6228 GH Maastricht Tel: 043-3618793	Natuurhistorisch Genootschap Postbus 882 NL 6200 AW Maastricht

Het SOK bestuur

Ton Breuls	Voorzitter	00-3212454059
Ed de Grood	Vice voorzitter	043-3505490
Joep Orbons	Secretaris (a.i.)	043-3618793
Jan Paul van der Pas	Ledencoördinator	045-4041600
Joep Orbons	Ledenactiviteiten	043-3618793

De SOK is geassocieerd met "Subterranea Britannica".

De SOK op Internet:

De SOK is op Internet te vinden op: <http://www.xs4all.nl/~jorbons/sok.html>.

SOK-Groeven

De SOK heeft een aantal groeven in zijn beheer of een collectieve vergunning voor een groeve. Voor het betreden van deze groeven moet U contact opnemen met de beheerder:

Groeve	Beheerder	Tel:
Koeleboschgroeve	Ed de Grood	043-3505490
Roothergroeve	John Hageman	043-3645419
Nieuwegroeve	Han Bochman	043-3433355
Apostelgroeve	Ton Breuls	00-3212454059
Theunisgroeve	Giel Bindels	043-3472560
St. Pietersberg (Noordelijk en Zonneberg)	Ed de Grood	043-3505490
Scharnderberg	John Knubben	043-3611227
Fallenberggroeve	(Nog) Niet toegankelijk	

Bij inbraak in SOK-groeve:

Bij constatering van inbraak en/of vernielingen aan een van onze SOK-groeven dit direct melden, liefst dezelfde dag nog.

Melden van vernielingen bij onderstaande personen. Als de eerste niet bereikbaar is, dan de volgende op de lijst.

1^e Groevebeheerder van die groeve. Voor namen en telefoonnummers, zie hierboven.

2^e Han Bochman, materiaalbeheer, 043-3433355

3^e Ed de Grood, groeveopzichter, 043-3505490

4^e Ton Breuls, voorzitter SOK, 00-3212454059

5^e Ieder ander bestuurslid. Voor namen en telefoonnummers, zie hierboven.

De SOK zal er dan voor proberen te zorgen dat de afsluiting van de groeve binnen vierentwintig uur hersteld is.

SOK ledenpasjes

SOK leden kunnen een SOK-lidmaatschapspasje krijgen dat een jaar geldig is. De aanvraag dient met een pasfoto vergezeld bij de secretaris te worden ingediend.

SOK ledenavonden

SOK Ledenavonden worden iedere 2^e vrijdag in de maanden januari, maart, mei, september en november gehouden in het Natuurhistorisch Museum te Maastricht beginnend om 19:30 uur.

Voorpagina:

Op de voorpagina staat een foto van Joep Orbons van een gang in de Sint Pietersberg.

Oproepen van en naar SOK-Leden

Wijzigingen in ledenlijst

- Hoegen, A.C., J.D. Pennekampweg 3, 6999 CH Hummelo
  - Verouden, H. Het correcte telefoonnummer is: 043-6013547
-

IANNNO

Sinds enige tijd maken wij gebruik van de Regeling Recreatief Berglopen in de Zonneberg.

Wij zijn geboeid geraakt door een aantal opschriften "IANNNO" die wij regelmatig op de wanden tegenkomen.

Wie kan ons helpen aan meer informatie met betrekking tot deze opschriften en de persoon "IANNNO".

Ook vragen wij ons af of er ooit al onderzoek door SOK-kers is gedaan hieromtrent.

Graag uw reacties naar Henk van Vliet, telefoonnummer 046-475 76 27.

Alvast bedankt, Henk van Vliet en Wil Ramaekers.

Volgende SOK Ledenavond

Eerder is aangekondigd dat de SOK ledenavond in het vervolg altijd op de tweede vrijdag van de maanden januari, maart, mei, september en november zullen worden gehouden. Ter geheugensteun zal dit permanent op pagina 2 van SOK-INFO worden vermeld. De fervente bezoekers van de SOK-ledenavonden hebben voor de komende jaren hun SOK avonden reeds in de agenda vastgelegd. Toch nog even als herinnering: op vrijdag 14 november is om 19:30 weer een SOK-ledenavond in het Natuurhistorisch museum in Maastricht.

Het programma ziet er als volgt uit:

Jan Spee zal een presentatie houden over "Heiligen van Bemelen".

Verder zal Jan-Paul een overzicht geven over "fotografie ondergronds". Hierbij staan de verschillende mogelijkheden om in het absolute donker toch een mooie foto te krijgen centraal. Als tijdens deze introductie blijkt dat er algemene belangstelling is om op dit onderwerp dieper in te gaan, bestaat de mogelijkheid om in komende SOK-Ledenavonden hier thema-gewijs verder op door te gaan.

De tweede helft van de avond is een gezellige samenzijn in het museum cafe.

IN MEMORIAM

Twee grote "ancients" zijn overleden. Op maandag, 29 september 1997 overleed GILLES NEULENS (Nulens) uit Kanne in de leeftijd van 89 jaar. Deze oud-blokbreker, in Kanne bekend onder de naam "Jules vaan de Kroezjel", verleende zijn medewerking aan het artikel "Blokbreken in Kanne: De methode Nulens" in SOK-Medelingen nr. 7. (T. Breuls). De laatste jaren leidde Gilles een teruggetrokken leven.

En op 1 oktober 1997 overleed op 72-jarige leeftijd de bekende mergelwerker HARRY JONGEN uit Zichen. Harry was een bekend en gekend figuur in de wereld van mergel en restauratie. Hij was ondermeer houder van de Monumentenprijs van Limburg (B.), hij leidde jonge mergelwerkers op in het vak en kon urenlang vol enthousiasme en kennis vertellen over "zijn" mergel. Zijn Bourgondische levensbenadering maakte hem een graag geziene gast.

Van een eikelmuis en een vleermuis.

Het verhaal van de eikelmuis en de vleermuis vindt plaats op vrijdag 24 oktober 1997; plaats van handeling is de Zonneberg in de Sint Pietersberg.

Twee berglopers lopen in het kader van de Regeling Recreatief Berglopen door de Zonneberg als hun aandacht wordt getrokken door het bekende piepende geluid van een vleermuis.

De eerste reactie van de ervaren berglopers is de bundel van de zaklantaarn speurend langs de mergelwanden te laten glijden, maar helaas geen resultaat. Geen vleermuis valt te bekennen, echter het krijsen van de vleermuis blijft hoorbaar.

Plots valt hun oog op een merkwaardig schouwspel op de grond. Een niet alledaags tafereel is hier waar te nemen.....

Een eikelmuis heeft de aanval geopend op een op de grond liggende vleermuis die zich door met de vleugels te bewegen en te krijsen probeert te verdedigen. Telkenmale valt de eikelmuis de weerloze vleermuis aan, het slachtoffer bloedt inmiddels aan de bek, getuige de kleine druppeltjes rondom de bek.

Het heldhaftige berglopershart laat zich gelden en een berglopersschoen plaatst zich tussen de strijdende partijen.

Dit heeft maar een kortstondig resultaat; door de eikelmuis wordt nu vanuit een andere positie de aanval geopend.

Een van de berglopers grijpt nu definitief in, de eikelmuis wordt gevangen en drie gangen verderop weer losgelaten.

De andere bergloper ontfermt zich over de gewonde vleermuis, behoedzaam wordt het diertje opgeraapt en op een richeltje op ongeveer twee meter hoogte neergelegd.

Het diertje begint zich onmiddellijk te poetsen en als het kennelijk bekomen is van de schrik vliegt het snel weg van de plaats des onheils, twee berglopers verwonderd achterlatend.

Nadat men van de verbazing is bekomen wordt mij dit verhaal ter ore gebracht, helaas een plausibele verklaring voor dit toch wel merkwaardige gedrag van de eikelmuis hebben we niet. Vraag dus aan alle doorgewinterde en ervaren berglopers of er nog meer van dit soort ervaringen zijn en wellicht een verklaring hiervoor.

Maastricht, 27-10-1997
E. Lamkin

Verkiezing SOK bestuur

Voor de twee bestuursfuncties die voor dit jaar ter verkiezing stonden hebben zich twee kandidaten gemeld. Jan-Paul van der Pas heeft zich herverkiezbaar gesteld voor de functie van leden coördinator en Erik Lamkin heeft zich verkiesbaar gesteld voor de functie van vice-voorzitter.

Aangezien er voor iedere functie maar één kandidaat is, is daarmee een verkiezing overbodig geworden.

Het SOK bestuur heet daarmee Erik Lamkin van harte welkom binnen het bestuur van de SOK.

Namens het bestuur
Joep Orbons

SOK Excursie naar de Fosfaatmijn "Malogne"

17 Januari 1998 (11:00 aldaar!)

Op bovengenoemde datum kunnen SOK-leden een bezoek brengen aan het groeven-systeem "Malogne" vlak bij Mons (België).

Malogne is een 100 ha groot (ondergronds) stelsel. De ontginning was niet voor bouw materiaal zoals bij ons, maar om het fosfaat aan het krijt (kalk) te onttrekken. Men begon met ontginning rond 1870, om er rond 1950 mee te eindigen. Daarna kweekte men er o.a. paddestoelen. Ook is er een onderwaterstaand gedeelte, waar regelmatig gedoken wordt voor onderzoek.

De rondleiding, ongeveer twee uur, wordt o.a. verlucht met de mogelijkheid ondergronds een slokje te drinken (géén grotwater!). Ze brouwen in de buurt een speciaal grotten-bier, dat na een bezoek eventueel aangeschaft kan worden. Aan entree zijn we Bfr. 100 per persoon kwijt, drankjes kosten natuurlijk ook nog iets.

Mocht er voldoende belangstelling zijn dan kunnen we een bus nemen, anders eigen vervoer. Het bezoek aan de groeve is van 11:00 tot 13:00 uur.

De afstand Maastricht - Mons is 180 km, dus zeker twee uur rijden. Gaan we per bus dan zal op vertrek om 8:00 uur gerekend moeten worden.

Aanmelden s.v.p. bij: J.P. van der Pas

Ja ik wil mee.

Ik wil met een bus (indien mogelijk)

Ik ga met eigen vervoer

Naam:

Adres:

Na aanmelding krijgt u informatie materiaal waar het precies is en hoe we gaan.

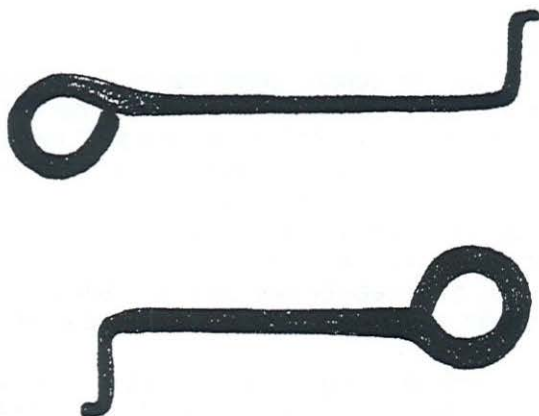
Schatten uit de berg

door Han Bochman

Sleutels.

Sleutels, valse sleutels, lopers, Dit kan allemaal aangetroffen worden bij vondsten uit de berg. De afgebeelde sleutel is gevonden in de 70-er jaren in de Geulhemerberg, achter het instortingsgebied. De sleutel is gevonden in een nis, mooi verborgen. Een typische plek voor de firma "List en Bedrog". Mogelijk dat deze 18e eeuwse sleutel gebruikt is door een dievenbende die actief was lang voordat een instorting dit groevegebied ontoegankelijk maakte.

Toen deze sleutel gevonden werd door Han Bochman, was ze niet meer als dusdanig te herkennen. De brok roest die het was is zeer voorzichtig afgeschraapt en geïmpregneerd om breken te voorkomen.

Aanmeldingsformulier excursie Malogne opsturen aan:

J.P. van der Pas
Vauwerhofweg 3
6333 CB Schimmert
Tel: 043-4041600

"Uit de Oude Doos op zolder"

door Luck Walschot

Tijdens speurwerk naar oude toponymen en plaatsaanduidingen van groeven kwam ik eigenlijk vanzelfsprekend terecht bij "Toponymie van Kanne" door Pastoor van Heukelom geschreven en uitgebracht in 1937.

Vanzelfsprekend omdat voor mensen die zaken opzoeken in diverse archieven, dit een van de bekendste en bijna onmisbare werken is die over Kanne is uitgegeven.

Alle mogelijke bronnen uit diverse jaargangen vanaf 1400 werden verzameld en ingedeeld onder 351 toponymen, onmisbaar als je in een archiefstuk uit 1712 een straatnaam vindt die nergens meer terug te vinden is.

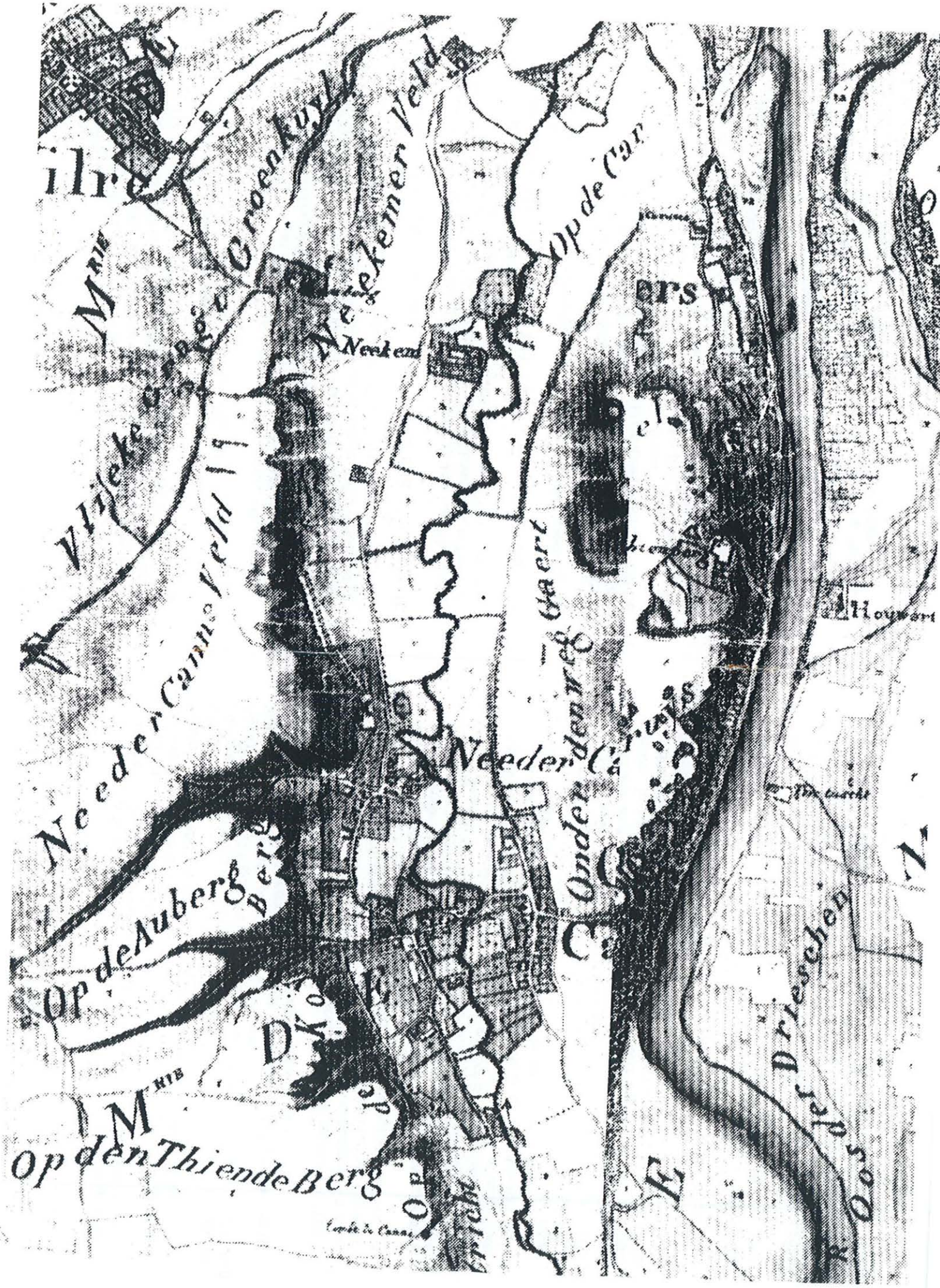
Een gedeelte van de inleiding van het werk van Pastoor van Heukelom zal ik hierna citeren, gevolgd door enkele opmerkelijke toponymen.

BERGEN - Het Kannersch terrein is zeer heuvelachtig; het beschrijft in West - Oostelijke richting eene sierlijk golvende lijn, welker laagte - en hoogtepunten tussen den zeespiegel schommelen tusschen 90 aan den Zusserweg en 120 aan 't boomke, 60 en 123 m. aan de Maasberg. Ze maakt van Kanne " 't liefelijk gelegen dorpkje" tot "een van de schoonste hoekjes van het Vlaamsch land" .

Zoo ontstonden twee in Zuid-Noordelijke richting loopende bergruggen, met tusschenin het vijfhonderd meter breede Jekerdal; aan de Oostzijde de St. Pietersberg, te Kanne vanouds bekend als de Maasberg; aan de Westzijde eene reeks bergruggen die alle een eigen naam dragen. Om deze namen te begrijpen is een woordje uitleg nodig. Over de bergen is er al meergeschreven. Ze zijn van Turfkrijt - of mergelsteen, "lichtgele, zachte steen, vooral uit koolzuur bestaande, en samen met mergel voorkomende". Sinds eeuwen is men begonnen - de Romeinen maken er al melding van - met het uitsteken van mergelblokken, die thans 25 cm. hoog, 20 cm. breed, 40 cm. lang, 30 - 32 kg. zwaar zijn. De oude blokken zijn goeter, de heel oude zeer groot. Die blokken dienen om de baksteen als bouwstof te vervangen. Aldus werden onderaardsche gangen gegraven van minstens 4 meter breed op 7 hoog. Van verre gezien, in den lichten bergwand naar buiten donker gapend. lijken 't wel groote konijnenholen. Een vreemdeling doet het echter voor 't eerst verrassend aan, uit die duistere pijpen paard en kar of autowagen te zien opdagen.

Op zekere diepte vertakken zich de gangen in andere gangen die zich op hun beurt ook weer vertakken. Zoo werden oppervlakten ondermijnd van 1 Km. en meer in 't vierkant: een ware doolhof, waarin men zich niet waagt zonder veiligen gids, op gevaar af er het leven bij in te schieten. In oorlogstijd echter boden zij immer een veilig toevluchtsoord voor de bevolking, die er soms weken en maanden in doorbracht.

Binnen in den berg - in den linker- en rechterwand der hoofdingangen heeft de bevolking ruimten uitgekapt bestemd om dienst te doen als schuur, kelder of bergplaats voor oogst en allerhande wintervoorraad; goedkoop bezit, dat geen eerste aanleg of onderhoudskosten eischt, geen lasten heeft te dragen en zonder te betalen overgaat van vader op zoon.

ih
M

Op de Groenkuyl

Neekeken Veld

Op de Car

OPS

Neeken

Vizeke

Neder-Canna Veld

waert

Neder-Canna Veld

Houtort

Op de Auberg Berg

Onder-Canna Veld

D

Op den Thiende Berg

Drieschen

Oos der Drieschen

Op de Car

Op de Car

E

Voor een geboren Kannenaar zijn dat de bergen. Onwillekeurig gaan zijne gedachten daarheen, wanneer men hem spreekt van bergen, zonder duidelijk te laten blijken dat hoogte worden bedoeld.

Deze uitgekapte bergplaatsen dragen een eigen naam, ontleend aan de plaatselijke omstandigheden. Soms heeft de hoogte een aparten naam, andere keren wordt ze geheeten naar den naam van den eronder- schuilende gang, en het gebeurt dat een gang zijn naam geeft aan een heele strook hoogterug..... en 't te localiseren der berg-toponymen wordt er niet gemakkelijker op.

Tot zover de inleiding betreffende de BERGEN.

Enkele wetenswaardige toponymen uit de lijst heb ik uitgezocht en hierna vermeld.

20) Berg (Bereg) Benaming voor alle bodemhoogten en alle onderaardsche ruimten, schuren en gangen. Den 4 Juli 1712 is een comando troepen uit Maastricht naar Can en Emael Gemarcheerd om aldaar de Zaters of Egyptenaren te verjagen die zich schuil hielden in de bergen.

24) 1 Het Berghouwersvoetpad, op den Maasberg boven de Guldendaele reig. naar Tricht berchuewersvoedtpat 1561. 2. Den berghouwersvoetpad In den volksmond en het Maastrichtsch kadaster is dat de Groote Pruis. 1738 (men vindt het pad langs het kerkhof te Kanne).

92) Gevallen berg (valleberg) Onder die gevallen berch, 1548. Bij den vervallen berch 1562

Deze berg heet nog Jufferenberg, Boschberg, Lambrichtsberg deze laatste benaming omdat hij deel uitmaakte van het vaderlijk erfgoed van den H.Lambertus, in 1504 was de berg al ingestort, "un trou dans la montagne enfoncé et dans lequel il y a eu un enfant crevé visité en 1504 par la justice de Nedercanne".

141) Jufferenberg Aldus genaamd naar Juffr. Chabot van het kasteel rond 1450 (Franquinet)

170) Kattenkeer (Kattekie) Veldmolenberch oft den zoogenaemde Groodtberg geheten, 1777

Kat = een dam, een dijk. Ter plaatse, in den grooten berg, is een links gelegen zijgang = een draai of keer. In dien gang is een muurtje van mergelsteen blijven staan op den grond. Dat muurtje is over zekere lengte zelfs uitgehold om dienst te doen als krib. De betekenis is dus; draai naar een gang waar een dam of dijk staat.

185) Klaargat: op de straat komende van Claergat naer den put 1728. Tegenover het klaargat 1730. Bergingangang naast den Calvarieberg, vermoedelijk aldus geheeten omdat het er licht, klaar is.

Tot hier een greep uit Pastoor van Heukeloms bevindingen.

In een volgende SOK-INFO zal ik meerdere interessante omschrijvingen op een rijtje zetten en er enkele toelichten.

PS. Heeft de berg dan zoveel aantrekkingskracht op mensen die graag onder de grond een glaasje wijn of een flesje bier drinken, dat de Maastrichtse ordetroepen al in 1712 Egyptische Zaterikken (zie 20) uit de berg moesten halen. Nu vinden ze het al raar als je van buiten de Maastrichtse dorpskern komt en graag de grot in gaat. We weten nu in elk geval wel waar al die lege flessen en blikken vandaan komen. Van de Zaterikken.

Herdenking Ir. D.C. van Schaik

Het SOK-bestuur wil het feit dat Ir. D.C. van Schaik 25 jaar geleden overleed niet onopgemerkt voorbij laten gaan. In sanenspraak met zijn zoon Ing. W.C.L. van Schaik en Erik Lamkin van de VVV-Maastricht hebben we daarom een Van Schaik-wandeling bedacht.

Ter herinnering aan de pionier van de Sint-Pietersberg zal op zaterdag 20 december a.s. in het Noordelijk Gangenstelsel een wandeling gemaakt worden langs plaatsen die van belang zijn m.b.t. de relatie tussen Van Schaik en de Sint-Pietersberg. Het is de bedoeling en de verwachting dat dit een gezellig maar ook leerrijk samenzijn zal worden waarbij een ieder het woord mag voeren. Zoon Wim van Schaik heeft in ieder geval al toegezegd voor informatie en anekdotes te zullen zorgen. De excursie wordt afgesloten met een Limburgse koffietafel in het Fort St. Pieter.

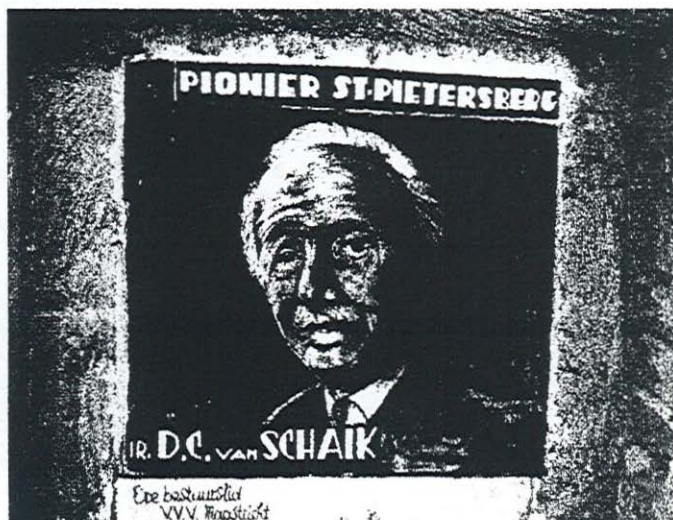
Voor deelname worden naast directe familie ook enkele mensen van de Stichting Oud St. Pieter en van de VVV Maastricht uitgenodigd en, bij deze, leden van de SOK. SOK-leden die zich bij deze gebeurtenis betrokken voelen worden uitgenodigd zich snel op te geven omdat de groepsgrootte beperkt is.

Opgave kan schriftelijk bij ondergetekende, p/a Natuurhistorisch Museum KCO, Postbus 882, 6200 AW Maastricht en wel vóór 1 december a.s.

De kosten voor deelname zullen dankzij bijdragen van de familie Van Schaik, de VVV Maastricht en het Natuurhistorisch Genootschap beperkt blijven tot fl 12.50 per persoon. Na opgave ontvangt men een bevestiging (als de groepsgrootte van 35 al niet bereikt is) en een verzoek om te betalen per bank.

Aanvang van het programma is gepland om 10:30 uur, de afronding rond 14:00 uur.

Namens het bestuur,
Ed de Grood.

Bezoekers opgespoord

door John Caris

Valentijn Klotz

In het gangenstelsel Zonneberg staat vrij onopvallend, hoog op de wand
Valentinus Klotz 1668. Deze naam zegt de meeste berglopers misschien niet
veel, maar vrijwel iedereen kent wel een tekening van de hand van deze 17e
eeuwse tekenaar/illustrator. Over het leven van deze man is zeer weinig bekend.
Mogelijk is hij circa 1645 te Maastricht geboren. In deze stad heeft Klotz
waarschijnlijk zijn bekende collega Josua de Grave ontmoet. Klotz was van 1669
tot 1671 samen met De Grave actief in en om Maastricht. Samen trokken zij
gedurende verschillende veldtochten mee in de Staatse legerstrook tijdens diverse
campagnes tegen de Franse legers. Zodoende hebben ze veel plaatsen in de
Zuidelijke Nederlanden bezocht en gewassen pentekeningen gemaakt van
stadsgezichten en landschappen. Ook waren zij aanwezig in het Staatse
kampement tijdens de belegering van Maastricht in augustus 1678. Hierna trok
Klotz samen met De Grave, maar ook alleen, door geheel Nederland. Vooral
door de Zuidelijke Nederlanden. Uiteindelijk vestigde Klotz zich te Den Haag
waar hij in 1721 stierf.

MEET THE UNDERGROUND PRESS

"Ik ben niet bang, maar wil je mijn hand vasthouden?" De deelnemertjes aan het kindervakantiewerk in de Maastrichtse wijken Malpertuus en Caberg bezochten met een kaarsje de GEULHEMERGROEVE. Ze volgden een traject vol valkuilen, levende poema's, smalle doorgangen en wankele bruggetjes. "Ik vind het akelig, zijn we er nog niet?" (DdL van 06.08.1997).

Op 6 en 7 september jl werden de "dagen van de natuur op de SINT PIETERSBERG georganiseerd door de Vereniging Natuurmonumenten, samen met de ENCI. Naast "Wandelen door de ENCI-Groeve" (DdL 03.09.97), was er ook een soort info- en natuur-markt ingericht op de binnenplaats van hoeve Lichtenberg, met ondermeer het IVM, de Bijenbond, Dassenwerkgroep Limburg, IKL en de SOK. JOEP ORBONS en LUCK WALSCHOT hebben hun vrije weekend opgeofferd om de SOK-stand te bemannen en tekst en uitleg te geven over groeven en onze vereniging!! Waarvoor onze hartelijke dank!

"Mergelsculptuur Medaillon gered van afgraving" (Limburgs Dagblad van 09.09.97) en "De redding van Het Medaillon in de SINT PIETERSBERGgrot" (Dagblad van Limburger van 12.09.97) zijn de juichende titels boven twee artikelen over het prachtige werk van onze collega's van de Vereniging tot redding van de St. Pietersberg. Op initiatief van de vereniging (eerlijkshal-ve dient gezegd te worden dat aanvankelijk dit plan tot scepsis leidde bij menigeen) en met medewerking van o.a. de ENCI heeft de Belgische kunstenaar HENRI HARDY het kunstwerk van Sondeijker in ruim honderd blokken gezaagd en verplaatst naar een veiligere plaats in de ZONNEBERG. LEO van OOSTROM legt uit hoe de leden van de vereniging vanaf het begin eraan gewerkt hebben het Medaillon voor afgraving te behoeden. En met succes!

Het is maar een klein berichtje in DdL van 13.09.97: "Kruysen-galerij". In de STEENKOLENMIJN van Valkenburg is een boekje gepresenteerd over de 31 portretten van bekende Limburgers, die kunstenaar Jan Kruysen in 1924 op de muren in de Steenkolenmijn tekende. Bij de mijn op de Daelhemerweg is het boekje verkrijgbaar.

"Belgische werknemers CANNERBERG onderzocht". Alle (oud)militairen en burgers die ooit in de berg zijn geweest zullen door de Belgische overheid medisch onderzocht worden. Het is echter een moeilijke klus alle lijsten van oefenende of permanent verblijvende personen te achterhalen. (DdL van 15.09.1997). Dit alles werd meegedeeld tijdens een reünie in Kanne van het JOC (Joint Operations Centre), maar de "Cannerberg dicht voor voormalig NAVO-personeel", aldus de krant. Een rondleiding door het oude werkterrein zat er dus niet meer in. Het gros van de medewerkers was er (uiteraard) niet rouwig om.

"Maskers tegen asbest" staat boven een kleurenfoto op de voorpagina van DdL van 30.09.1997. De onderzoekscommissie van de Tweede Kamer bezocht de

groeve. De kop van het artikel spreekt boekdelen: "Commissie schrikt van de CANNERBERG" en "Krankzinnige omstandigheden waaronder Defensie mensen heeft laten werken". Aldus de woorden van de voorzitter Hoekema.

De meeste berglopers staan stevig met beide voeten op de grond. Of liever nog, onder de grond. Hoe hoger van de grond, hoe akeliger? Niet voor ieder SOK-lid. We "betrapten" HANS KLINKERS op een foto in DdL van 15.09.1997, gemaakt boven op de Sint Pietersberg. Niets aan de hand dus voor een grotloper. Maar met een telescoop turend naar de maanverduistering of Jupiter met zijn 4 manen? Zouden daar ook grotingangen te zien zijn?

Eigenlijk gaat het artikel "het was net of ik mijn overleden vader terugzag" in DdL van 26.09.1997 niet over groeven, maar over oorlogservaringen van een (toen) klein jochie, die zijn (toen) Amerikaanse bevrijder en weldoener weer terugzag. Maar de foto is gemaakt in GROEVE DE SCHARK bij het bekende muur-schilderij over de bevrijding van Maastricht. BROEDER BERT licht (volgens de krant) bij.

"Laatste rustplaats in Valkenburgse mergelgrotten" (DdL 09.10 .1997) zou de oplossing moeten zijn voor het volraken van de begraafplaats aan de Cauberg. Onder het kerkhof bevinden zich oude mergelgangen van de GEMEENTEGROT, daarin zouden grafnissen in de wanden gehakt kunnen worden. "De vraag is hoe het met het lijkvocht moet", aldus de gemeente. De beheerder van het kerkhof heeft er een hard hoofd in: "het zal moeilijk worden, alles daar beneden is "pratsnat".....

Ook het Limburgs Dagblad (08.10.1997) komt met een (kort) artikel: "Valkenburg wil doden in grotten begraven". De gemeente denkt daarmee een unicum gevonden te hebben.

Het blijft onduidelijk rond de VUURSTEENMIJN aan de Plenkertstraat. Volgens de wethouder N. Huntjens "Start renovatie vuursteenmijn" (DdL 09.10.1997) binnenkort. Er zou al een architectenbureau ingeschakeld zijn, en alles is klaar begin mei 1998. "Niks van waar", zegt de projectleider S. Kengen van IKL. "Dat wordt zeker gezegd vanwege de verkiezingen, die eraan komen". Afwachten maar...

Op 22.10.1997 gloort er hoop aan de horizon. De "opknapbeurt van vuursteenmijn kost 140.000 gulden" bericht ons DdL. 20 Mille is nodig voor de mijn van verder verval te behoeden, de rest is om de mijn toeristisch toegankelijk te maken. Er ontbreekt nog 10.000 gulden, maar daar wordt een sponsor voor gezocht. Het IKL verzorgt de coördinatie.

Het mountainbiken in de SIBBERGROEVE houdt de mensen bezig. "Scary pit stop for mountain bikers" schrijft The Times op 13.06.1997. 300 km gangen ("tunnels") in "an old marl quarry in Limburg". De Romeinen zochten er naar vuursteen, maar de meeste groeven ("caves") ontstonden toen de Hollanders mergel begonnen te delven. De journalist heeft met ASP een tocht door de

groeve gereden. "Stay close, the shafts run for more than 300 km. If you take a wrong turn, we'll never find you".

Er is (gelukkig) weer een nieuw boekje op de markt met als titel: "De Sint Pietersberg, een intercultureel erfgoed", uitgegeven door de Hogeschool Maastricht (tolk-vertalers-opleiding). In het kader van een Nederlands-Waals uitwisselingsproject hebben studenten de literaire kant van de SINT PIETERSBERG bekeken. Dat heeft ondermeer geresulteerd in een vertaling vanuit het Frans van de ondergrondse reisbelevissen van Caumartin rond 1860. Daarnaast zijn er ook lezingen opgenomen en een (ver)taalvergelijking tussen Faujas de Saint Fond en Pasteur. Het boekje is in een oplage van 1000 stuks gedrukt en te verkrijgen bij Boekhandel de Tribune, Kapoenstraat 8-10 in Maastricht. Prijs f15,-.

Nog iets goeds te melden: "Weer positief over de berg denken" en "Steeds minder incidenten in de grotten van de SINT PIETERSBERG" in De Maaspost van 22.10.1997. Aan het woord is ROB VEENENDAAL, zoals bekend de "zorgdrager" ondergronds voor de Vereniging Natuurmonumenten. Rob zegt dat we met zijn allen een stuk braver zijn geworden, ons meer aan de regeltjes houden, ondanks dat we een groep "fanatieke berglopers" zijn. Of is het niet "ondanks", maar "dankzij"??.....

Met dank aan onze correspondent Ludo Claessens, Eric Lamkin en Paul Sowan.

DRUKWERK

AFZ: NL 6228 GH 6

Port betaald
Port payé
Maastricht
Pays-Bas